

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoP/17/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319205585
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2319205585.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudcov: JUDr. Anton Jaček a JUDr. Peter Duman vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: S. G., nar. XX.XX.XXXX, adresa ako matka, v konaní zastúpené procesným opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, dieťa rodičov - matky: Mgr. I. C., nar. XX.XX.XXXX, adresa Y. XXX, zastúpenej advokátkou: Mgr. Denisa Madulová, Z. Kodálya 787/6, Galanta, a otca: U. G., nar. XX.XX.XXXX, adresa I., C. XXX, zastúpeného advokátkou: JUDr. Eva Skačányiová, Korzo Bélu Bartóka 789/3, Dunajská Streda, o návrhu otca na zmenu úpravy výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, na odvolanie matky proti výroku III rozsudku Okresného súdu Galanta z 26.11.2020, č. k. 12P/55/2020-177, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol takto:

„I. Schvaľuje sa rodičovská dohoda nasledovného znenia: Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom :

- každý nepárny týždeň v kalendárnom roku od stredy od 16:00 hod. do nedele do 17:00 hod., s výnimkou soboty v čase od 9:00 hod. do 15:00 hod.,
- každý kalendárny rok od 1.7. od 9:00 hod. do 15.7. do 18:00 hod., a v mesiaci august
- každý druhý ucelený týždeň v tomto mesiaci od pondelka od 9:00 hod., do nedele do 18:00 hod.,
- každý kalendárny rok 25.12. v čase od 9:00 hod. do 18:00 hod.,
- počas jarných prázdnin v nepárnom kalendárnom roku od pondelka od 9:00 hod. do piatka do 18:00 hod., - každý kalendárny rok na Veľkonočnú nedeľu od 9:00 hod. do 18:00 hod.,
- každý kalendárny rok 1.1. od 9:00 hod. do 18:00 hod., s tým, že otec si maloleté dieťa v určenom čase prevezme pred bydliskom matky a po ukončení styku maloleté dieťa matke na tom istom mieste vráti.

II. Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda, č.k. 6C/146/2011-184 zo dňa 09.02.2016 v časti úpravy styku otca s maloletým dieťaťom v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č.k. 25CoP/20/2016-249 zo dňa 07.12.2016.

III. Rodičom maloletého dieťaťa sa ukladá výchovné opatrenie ktoré spočíva v ich povinnosti podrobiť sa psychologickému poradenstvu na Referáte poradensko psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta a to na obdobie 6 mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia s tým, že kolíznemu opatrovníkovi sa ukladá podávať priebežné správy súdu každé dva mesiace až do skončenia výchovného opatrenia.

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

2. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že maloletý S. má toho času 11 rokov a 1 mesiac, má rád oboch rodičov a chce s nimi tráviť čas. Počas skúšobného obdobia, kedy sa otec s maloletým stretával v zmysle dohody rodičov zo dňa 17.09.2020, tak, že oproti pôvodnej úprave bežný styk sa realizoval aj

každú nepárnu stredu od 16:00 hod. do nedele 17:00 hod. a okrem toho každú párnú stredu v zmysle dosiaľ platného súdneho rozhodnutia od 16:00 hod. do 18:00 hod., bolo zistené, že takáto úpravu vyhovuje maloletému dieťaťu a zároveň zodpovedá návrhu otca na rozšírenie styku otca s maloletým dieťaťom, keďže otec netrval na zverení maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti, avšak do budúcnosti má o ňu stále záujem. Rodičia na pojednávaní konanom dňa 26.11.2020 uzatvorili rodičovskú dohodu v znení podľa výroku I napadnutého rozsudku. Z nesporných tvrdení matky a otca maloletého dieťaťa opakovane počas prebiehajúceho konania mal súd za preukázanú existenciu problémov v komunikácii medzi rodičmi maloletého.

3. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa § 24 ods. 3 a 4, § 25 ods. 1, § 36 ods. 1, § 37 ods. 2 písm. d) a § 37 ods. 4 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „ZoR“) a dospel k záveru, že dohodu rodičov treba schváliť, pretože je v súlade s citovanými ustanoveniami ZoR, je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa a zodpovedá možnostiam a schopnostiam obidvoch rodičov. Vzhľadom na zistené komunikačné problémy medzi rodičmi maloletého dieťaťa, za účelom zlepšenia ich vzájomnej komunikácie a zabezpečenia najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa, súd prvej inštancie uložil matke a otcovi maloletého dieťaťa výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti podrobiť sa psychologickému poradenstvu na Referáte poradensko psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, a to na obdobie 6 mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Súd prvej inštancie považoval uloženie výchovného opatrenia za prospešné pre účastníkov konania, keďže vyriešenie problémov v komunikácii medzi matkou a otcom bude v najlepšom záujme maloletého a zároveň je dôležitým predpokladom pre v budúcnosti pravdepodobné rozhodovanie o striedavej osobnej starostlivosti o maloleté dieťa, o ktorú otec opakovane vyjadril záujem. Súd prvej inštancie nepovažoval za vhodné uložiť výchovné opatrenie aj maloletému dieťaťu, keďže počas konania bolo preukázané, že pohovory s kolíznym opatrovníkom týkajúce sa jeho vzťahu k rodičom, nevplyvajú dobre na psychiku maloletého dieťaťa, ktoré je tak vystavené konfliktu lojality. Súd prvej inštancie mal tiež v konaní za preukázané, že maloleté dieťa nemá problémový vzťah ku svojim rodičom, oboch rodičov má rado a aj z uvedeného dôvodu súd nepovažoval za potrebné uložiť výchovné opatrenie aj maloletému dieťaťu. Súd prvej inštancie zároveň uložil Referátu poradensko psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta povinnosť podávať priebežné správy každé dva mesiace až do skončenia výchovného opatrenia.

4. Matka sa proti tomuto rozsudku odvolala v rozsahu výroku III, ktorým bolo účastníkom uložené výchovné opatrenie, pretože súd prvej inštancie nenáležite zhodnotil skutočný stav, na základe vykonaných dôkazov vec nesprávne právne posúdil, nevysporiadal sa s pomermi účastníkov dostatočne a svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil. Domáhala sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III zrušil a návrh otca na nariadenie výchovného opatrenia zamietol alebo uložil toto výchovné opatrenie len otcovi. V rámci konania matka poukázala na to, že práve otec je ten z rodičov, ktorý s ňou nekomunikoval, nebol schopný ju pozdraviť pri preberaní dieťaťa a na jej otázky ohľadne maloletého odpovedal vždy jedným slovom a veľmi stroho. Maloletý si takéto správanie uvedomoval a určite nevyplývalo pozitívne na jeho psychiku, že jeho otec nie je schopný matku ani len pozdraviť. Otec nie je schopný konštruktívnej komunikácie. Práve matka podmieňovala dohodnuté skúšobné predĺženie styku otca s maloletým riadnou komunikáciou a dodržiavaním diétného stravovania maloletého. Matka bola tá, ktorá informovala otca o školských povinnostiach maloletého, zabezpečenia odvozu a vyzdvihnutia maloletého zo školy vrátane potreby zabezpečenia obedov pre maloletého. Matka sa vždy snažila a bude snažiť o riadnu komunikáciu aj bez nariadenia výchovného opatrenia. Zdôraznila, že v návrhu zo 04.12.2019 otec prízvukoval, že komunikácia je bezproblémová a na pojednávaní 26.11.2020 už prezentoval opačné stanovisko, a to pretrvávajúce konflikty. Upozornila na protichodné a často sa meniace názory otca, ktorý na jednom mieste uznáva potrebu diétného stravovania maloletého, na inom ju však spochybňuje a v skutočnosti nedodržiava. Súd prvej inštancie neskúmal dôvody aktuálneho stavu komunikácie rodičov, ich postoje a snahy dostatočne a jednoznačne. Odôvodnenie napadnutého rozsudku navádza dojem, akoby jedinou prekážkou striedavej osobnej starostlivosti bola nedostatočná komunikácia, no z vykonaného dokazovania vyplývajú iné závery. Maloletý sa jednoznačne vyjadril, že nechce byť v striedavej osobnej starostlivosti. Matka maloletého komunikuje s otcom maloletého a fakt, že otec nie je schopný riadnej komunikácie, nemôže byť dôvodom na uloženie výchovného opatrenia aj matke maloletého.

5. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky žiadal, aby odvolací súd napadnutý výrok III rozsudku ako vecne správny potvrdil, Uvedol, že bola preukázaná existencia problémov v komunikácii medzi rodičmi.

Zlepšenie komunikácie s matkou bude nielen prospešnejšie pre maloletého, ale predovšetkým rodičom umožní, aby sa vždy dokázali rozumne a korektne dohodnúť vo veciach starostlivosti o maloletého a aby sa nemuseli opakovane s riešením týchto problémov obracať na súd. Otec považoval komunikáciu s matkou za dostatočnú, spory medzi nimi nastávajú v komunikácii vždy len vtedy, keď sa snažil o rozširovanie styku s maloletým. Každý pokus o mimosúdnu dohodu, ktorý vždy predchádzal zo strany otca podaniu návrhu na súd, stroskotal pre negatívne postoje matky, ktorá vždy našla dôvody, pre ktoré jeho návrhy nemôže prijať: nie je schopná za žiadnych okolností pripustiť najmä možnosť striedavej osobnej starostlivosti. Teraz matka poukazuje na problémy v komunikácii s otcom ohľadne diétného stravovania maloletého s tým, že režim takéhoto stravovania otec nedodržiava a dokonca ho odmieta (čo má byť príkladom otcových nevhodných prístupov ku komunikácii s matkou). Otec ale diétnu starostlivosť dodržiava. Zistil ale, že maloletý mal neustále červené a zapálené pery, čo muselo byť zrejme aj matke. Z tohto dôvodu zabezpečil pre maloletého ďalšie vyšetrenie, pri ktorom sa zistilo, že maloletý okrem známych alergií, má alergiu aj na vajcia. Otec nikdy matku neobviňoval z toho, že nedodržiava diéty, ale aj reakcia matky na otcovu snahu o prešetrenie zdravotného stavu mal. v tomto smere svedčí o nedostatočnej komunikácii medzi rodičmi, keď si matka vymedzila ďalší dôvod nezhôd, hoci o žiadne podstatné nezhody nejde a je možné, pri ochote, všetko si vzájomne vysvetliť a je zrejme, že odborné poradenstvo k tomu prispeje, tento problém totiž matka len umelo ako problém vytvára, čo sa stáva vždy vtedy, keď sa otec snaží o rozšírenie jeho styku so synom. Pri správnej komunikácii a ochote matky, t. č. ovplyvňovanej výsledkom a priebehom súdneho sporu je zrejme, že by sa rodičia mali dohodnúť na pravej príčine alergických reakcií ich syna, a nie vzájomne sa obviňovať z nedodržiavania diétného stravovania. Otec je na zdravotný stav maloletého citlivejší vzhľadom na to, že dieťa žije s matkou, ktorej manžel sa zaoberá liečiteľstvom. Sú mediálne známe prípady toho, ako manžel matky „diagnostikuje“ neplodnosť, pruh, rakovinu a iné ochorenia. Uložené výchovné opatrenie je namieste. Je nielen v záujme rodičov, ale predovšetkým v najlepšom záujme dieťaťa. Týmto záujmom nemôže žiadnym spôsobom uškodiť, ale predovšetkým má napomáhať k tomu, aby otec za každej situácie dokázal s matkou maloletého rozumne komunikovať, dohodnúť sa a tým vytvárať pre maloletého zdravé prostredie. Maloletý má tak otca, ako aj svoju matku rovnako rád a ich prípadné nezhody v ňom vyvolávajú pocity neistoty a ťažkého rozhodovania, pretože ani jednému z rodičov nechce ublížiť.

6. Matka v odvolacej replike uviedla, že sa pridrižiava svojich dovtedajších podaní a dodala otec si zabezpečil vyšetrenie maloletého v rozpore s postojom prezentovaným pred prvoinštančným súdom vo veci akceptácie potreby diétného stravovania maloletého. Matka pritom už vo svojom podaní zo 14.09.2020 poukázala na to, že v dôsledku nedodržania diétného stravovania v domácnosti otca (čo potvrdil aj maloletý) má maloletý začervenané a napuchnuté pery. Otcom prezentovaný názor vzbudzujúci dojem, že on na to musel upozorniť matku a pre jeho údajné zistenie bolo potrebné vyšetrenie, je zavádzajúci a svedčiaci o potrebe uloženia výchovného opatrenia vo vzťahu k otcovi s cieľom zlepšenia komunikácie. Matka poukazuje na fakty a skutočnosti, ktoré odôvodňujú ňou podané odvolanie v predmetnej veci iba v záujme maloletého.

7. Otec v odvolacej duplike odkázal na svoje vyjadrenie k odvolaniu, pretože matka v odvolacej replike nepredniesla žiadne iné, resp. podstatné argumenty, na ktoré by bolo nutné reagovať.

8. Procesný opatrovník maloletej sa k doručenému odvolaniu matky nevyjadril a ani ďalšie podania nedoručil.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok; ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa [§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP], po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ podľa obsahu podania (§ 124 ods. 1 CSP) použil zákonom prípustné odvolacie dôvody [§ 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP v spojení s § 62 ods. 1 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok; ďalej len „CMP“], preskúmal rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III (§ 387 ods. 1 CSP), a to formou uznesenia (§ 120 ods. 1 CMP), keďže v tejto časti

ide o rozhodnutie súdu v konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých súd o výchovnom opatrení podľa § 111 písm. l) CMP.

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na skutočnosti vyplývajúce z obsahu spisu, odôvodnenie preskúmaného rozsudku i argumenty matky bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne vyhodnotil potrebu uložiť účastníkom výchovné opatrenie, ktoré spočíva v ich povinnosti podrobiť sa psychologickému poradenstvu s cieľom zlepšenia ich vzájomnej komunikácie.

11. Súd prvej inštancie uložil účastníkom výchovné opatrenie podľa § 37 ods. 2 písm. d) ZoR. Jedným z účelov výchovných opatrení upravených v § 37 je dosiahnuť nápravu narušených vzťahov medzi rodičmi a ich deťmi, prípadne medzi rodičmi navzájom. Uloženie povinnosti podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu prichádza do úvahy, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa. Záujmom maloletého dieťaťa nepochybne je, aby mal vytvorené podmienky na pozitívny rozvoj jeho väzieb k oboj rodičom aj v čase, keď už rodičia spolu nežijú. Z tohto hľadiska striedavá osobná starostlivosť umožňuje rodičom vyvážené sa podieľať na výchove maloletého a maloletemu poskytuje v podobnom rozsahu možnosť upevňovať vzťah s oboma rodičmi. Striedavá osobná starostlivosť však vyžaduje konštruktívny prístup rodičov k starostlivosti o maloletého a ochotu aj napriek prípadným názorovým rozdielom rodičov akceptovať, že maloletý významnú časť svojho života trávi s druhým rodičom, ktorý na neho neustále vplýva. Rodič nemôže pristupovať k tejto časti života maloletého tak, ako keby sa ho netýkala, pretože neprestáva byť rodičom maloletého. Práve naopak, jeho rodičovské povinnosti zahŕňajú aj požiadavku vnímať a zisťovať, ako maloletý trávi čas s druhým rodičom, aby tak mohol zodpovedne vyhodnotiť potreby maloletého a reagovať adekvátne aj na jeho prežívanie, či posúdiť prípadnú zmenu správania maloletého a vyvodiť prípadné dôsledky. Musí byť pripravený aj čeliť výzvam v podobe potreby riešenia prípadných názorových nezhôd. Všetko to je ale výrazne sťažené, keď rodičia nie sú schopní ani vzájomne komunikovať o maloletem a jeho potrebách. Prirodzene, nie každý rodič je vybavený zručnosťou umožňujúcou viesť konštruktívny dialóg. Nápravu ale možno dosiahnuť zlepšením komunikačných schopností rodičov pod dohľadom odborníka - psychológa. Pokiaľ rodičia nie sú schopní tieto nedostatky odstrániť sami tým, že sa dobrovoľne podrobia odbornému poradenstvu, je namieste, aby zakročil súd.

12. Návrh na nariadenie výchovného opatrenia formou psychologického poradenstva predniesol otec na pojednávaní, na ktorom sa účastníci napokon dohodli na rozšírení styku otca s maloletem oproti pôvodnej úprave rozsudkom okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 6C/146/2011-184 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č. k. 25CoP/20-2016-249. Otec sa návrhom vo veci samej ale domáhal striedavej osobnej starostlivosti, čo znamená, že v tejto časti de facto neuspel. Odvolací súd preto nepovažoval za relevantnú odvolaciu argumentáciu matky, že návrh otca na nariadenie výchovného opatrenia je účelový a tendenčný s cieľom dokazovať svoju dominantnú povahu. Odvolací súd už vyššie naznačil (a správne to poznamenal aj prvoinštančný súd), že riadna komunikácia rodičov je dôležitým predpokladom striedavej osobnej starostlivosti, o ktorú sa otec dlhodobo snaží. Medzi účastníkmi bolo nesporné, že ich komunikácia je problematická (sporná bola miera zavinenia toho - ktorého rodiča). V tomto kontexte preto odvolací súd nepovažuje návrh na uloženie výchovného opatrenia, ktorého cieľom má byť zlepšenie komunikácie rodičov, za účelový, ani tendenčný.

13. Odvolací súd sa nestotožňuje s námietkou matky, že napadnutý rozsudok je nedostatočne odôvodnený. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí celkom jasne uviedol, aký skutkový stav zistil a z akých dôkazov. Súd prvej inštancie riadne odôvodnil, z čoho dospel k záveru, že je potrebné uložiť výchovné opatrenie. Rozhodnutie, ktoré stručne (teda v súlade s § 236 CSP, keďže v rozsahu výroku III ide o uznesenie - pozri vyššie) objasní podstatu sporu a závery súdu, nemožno považovať za arbitrárne. Odôvodnenie napadnutého rozsudku ako celok pritom vyhovuje požiadavkám § 236 CSP, keďže z neho možno zistiť tak skutkové, ako aj právne závery súdu prvej inštancie, ktoré ho viedli k uloženiu výchovného opatrenia oboj rodičom. To, že matka s týmito závermi nesúhlasí, ale ani to, keby boli aj nesprávne, neznamená nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku.

14. Rovnako odvolací súd nepovažuje za rozhodujúcu poznámku matky, že otec v návrhu na začatie konania tvrdil, že komunikácia medzi ním a matkou je bezproblémová, a na záver prvoinštančného konania zaujal odlišný postoj, pretože súd prvej inštancie počas konania, ktoré trvalo približne rok, pri pojednávaní veci zistil, že komunikácia medzi účastníkmi nefunguje riadne. Ani matka v konečnom

dôsledku netvrdí, že by komunikácia bola bezproblémová. Účastníci sa v tomto rozsahu zhodujú a odvolací súd z obsahu spisu nezistil nič, čo by viedlo k inému skutkovému záveru.

15. Matka v odvolaní tvrdí, že vždy sa snažila o riadnu komunikáciu a v podstate namieta, že za problémy zodpovedá otec, ktorý ju pri preberaní maloletého nepozdraví a na jej otázky odpovedá stroho. Odvolací súd poznamenáva, že pri rozhodovaní o nariadení výchovného opatrenia s cieľom zlepšiť komunikáciu rodičov nie je dôležité, ktorý rodič komunikuje viac a ktorý menej, ale podstatné je, že rodičia sa nedokážu navzájom oboznamovať so skutočnosťami potrebnými na riadny výkon svojich rodičovských práv a plnenie rodičovských povinností k maloletému. Aby sa účel komunikácie dosiahol, je nevyhnutné, aby boli obe strany ochotné svoje názory nielen vyslovovať, ale aj počúvať toho druhého. Okrem toho aj ten, kto len mieni informácie posunúť protistrane, tak môže urobiť rôznymi spôsobmi. Rôzne spôsoby komunikácie majú celkom zjavne aj vplyv na to, či a ako adresát danú informáciu prijme a či a ako komunikáciu opätuje.

16. V prejednávanej veci obaja rodičia tvrdia, že nedokážu s druhou stranou riadne komunikovať o stravovacích potrebách maloletého. Matka už vo vyjadrení zo 14.09.2020 (č. l. 144) poukazovala v tejto súvislosti na rôzne modely výchovy a života u rodičov a vyslovila názor, že predpokladom striedavej osobnej starostlivosti by mala byť intenzívna a pravidelná komunikácia, aby predstavy a názory rodičov o výchove a zaobchádzaní s maloletým boli obdobné, ak nie až identické. Odvolací súd v tomto rozsahu súhlasí s matkou a zastáva názor, že psychologické poradenstvo s cieľom zlepšiť komunikáciu rodičov je spôsobilé vyriešiť aj rozdielne pohľady rodičov na stravovací režim maloletého.

17. Aby mohla komunikácia rodičov prebiehať na dostatočnej úrovni, je nevyhnutné dosiahnuť aj subjektívne zlepšenie komunikačných schopností rodičov. Za okolností zistených súdom prvej inštancie je podľa názoru odvolacieho súdu dôvodné požadovať - a to od oboch rodičov - aby v záujme maloletého prijali odbornú pomoc.

18. Odvolací sa zároveň stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že uloženie dotknutého výchovného opatrenia zlepšuje perspektívu striedavej osobnej starostlivosti, ktorá - ako to už odvolací súd vysvetlil vyššie - by bola v záujme maloletého. Odvolací súd si je vedomý toho, že komunikácia rodičov na patričnej úrovni nie je jediným predpokladom striedavej osobnej starostlivosti (to napokon nikdy netvrdil ani súd prvej inštancie, ako to matka v odvolaní nesprávne naznačuje). Neznamená to však, že by bolo správne rezignovať a zmieriť sa s tým, že komunikácia je jednoducho nevyhovujúca. Napokon, ako matka uviedla v odvolaní, nedostatky v komunikácii vníma aj maloletý, a ak sa odstránia, podľa odvolacieho súdu to môže byť prospešné pre maloletého v tom, že na svojich rodičov, ktorí sa dokážu v bežnej komunikácii rešpektovať, bude môcť nazeráť v lepšom svetle, ale môže to viesť aj k zmene jeho postoja k striedavej osobnej starostlivosti. Tento, mimochodom, nebol taký jednoznačný a nemenný, ako to prezentuje matka (porovnaj postoj maloletého k rozšírenému styku podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, č. l. 170).

19. Na záver považuje odvolací súd za vhodné poznamenať, že to, či jeden z rodičov bezdôvodne odmietne komunikovať, napríklad aj len v určitej oblasti života, môže byť dôvodom na prehodnotenie účinnosti nariadeného výchovného opatrenia podľa § 37 ods. 8 ZoR. Je však úlohou odborníka - psychológa, aby svojimi odbornými schopnosťami vplýval na účastníkov s cieľom predísť takémuto stavu. Ak sa tieto snahy minú účinkom, je na ňom, aby v rámci jemu uloženej povinnosti predkladať správy súdu, poskytol dostatočný podklad na posúdenie účinnosti výchovného opatrenia a umožnil súdu prípadne adekvátnym spôsobom zasiahnuť.

20. Treba ale doplniť, že zistenia súdu prvej inštancie, ale ani obsah spisu, či podania účastníkov v odvolacom konaní nenaznačujú, že by snaha otca o rozšírenie styku s maloletým s vidinou striedavej osobnej starostlivosti, nebola úprimná. Takéto postupné zblíženie považoval za reálne aj procesný opatrovník na pojednávaní 26.11.2020. Ani odvolací súd nemá nateraz dôvod pochybovať o tom, že otec vyvinie snahu zlepšiť komunikáciu s matkou v rámci uloženého odborného poradenstva. Úspešný výsledok je predsa aj v jeho záujme.

21. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy, odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie v preskúmanom rozsahu odôvodnil dostatočne, dospel k správnym skutkovým zisteniam v rozsahu potrebnom na rozhodnutie vo veci, ktorú aj správne právne posúdil, a napokon aj správne

rozhodol, v dôsledku čoho odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

22. Konanie o vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je konaním, v ktorom v zmysle § 52 CMP platí generálna klauzula, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Ich náhrada prichádza do úvahy vtedy, ak niektorý zo subjektov zaviniť trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli (§ 53 CMP), alebo aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé (§ 54 CMP). Pretože podmienky pre prelomenie generálnej klauzuly nevyšli v konaní najavo, o trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle cit. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

23. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).